

A RÉSZTVEVŐKRŐL

BÖLCSKEI GUSZTÁV

A Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, 1996 óta a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke. A teológiai tudományok két területe, az egyháztörténet és a rendszeres teológia (azon belül a szociáletika) iránt érdeklődik elsősorban. Számos hazai és külföldi konferencián vett részt, s tartott előadásokat. A Magyarországi Keresztyén-Zsidó Társaság előadója, a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetem és az Evangélikus Hittudományi Egyetem díszdoktora. A Református Világszövetség Európai Területi Tanácsának elnöke 2006 szeptemberétől.

CZEIZEL ENDRE

Orvos-genetikus, az orvostudomány doktora. 1998-ig a Nemzeti Egészségvédelmi Intézet főigazgatója, innen ment nyugdíjba. Jelenleg a Genetikai Ártalmak

Társadalmi Megelőzése Alapítvány tudományos igazgatója. Fő kutatási területe a veleszületett rendellenességek kutatása és megelőzése. Több mint 300 angol nyelvű tudományos közlemény, 28 magyar ismeretterjesztő, valamint 17 tudományos szakkönyv szerzője.

E. SZABÓ LÁSZLÓ

Egyetemi docens az ELTE Filozófiai Intézetének Logika Tanszékén, ahol tudományfilozófiát tanít. A fizikai tudomány kandidátusa, a filozófiai tudomány doktora. Kutatási területe a fizika és a matematika filozófiája.

KAMPIS GYÖRGY

Tudományfilozófus, elsősorban az evolúcióval és a kognitív tudománnyal foglalkozik. Az ELTE Tudománytörténet és Tudományfilozófia Tanszékének vezetője 1994 óta, egyetemi tanár, a tudományok doktora. „A fajok eredete” fordítója, a Budapest Semester in Cognitive Science igazgatója. Jelenleg különféle számítógépes modelleken dolgozik, több nagypályázat vezetője.

KÓKAY JÓZSEF

Okleveles geológus, a földtudomány kandidátusa, a Magyar Állami Földtani Intézet nyugalmazott tu-

dományos főmunkatársa. Számos szaktudományos publikációja mellett az „Elmosta-e az evolúciót az özönvíz? – A neokrecionista csapda” (Christianus – O.M.C., Budapest–Bécs, 1995) kötet társszerzője, melyben „közérthetően nyújt geológiai ismereteket keresztény hitünk fényében a neokrecionizmus hamis állításaival szemben”.

LÁNYI ANDRÁS

Író, a filozófiai tudomány kandidátusa, az ELTE Társadalomtudományi Karának docense, ahol a Településtudományi és Humánökológia Szakirányt vezeti. Oktatás- és kultúrpolitikai szakértőként részt vesz gimnáziumi kerettantervek összeállításában (Mozgókép-kultúra, Etika). Szépirodalmi művek és számos tanulmánykötet szerzője.

PAPP SÁNDOR

Nyugalmazott egyetemi tanár (Pannon Egyetem, Veszprém), a kémiai tudomány doktora. 100 közleménye jelent meg a koordinációs kémia, a szervetlen fotokémia és a környezeti kémia területén. Könyvei: Szervetlen Kémia II., Környezeti Kémia (R. Kümmellel), Biogeokémia, Fagyöngy-civilizáció (tanulmányok, esszék). 1990–94-ig az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottságának alelnöke, 2005-től az Országos Környezetvédelmi Tanács tagja.

SOMFAI BÉLA

Erkölcsteológiai és bioetika-professzor, a jezsuita szerzetesrend tagja. 1956-ban rendi előjárói kívánására elhagyta Magyarországot. Tanulmányait Magyarországon, Rómában, Torontóban és Ottawában végezte. A Torontói Egyetem Teológiai Iskolájában tanított 25 évig, amely a legnagyobb ökumenikus teológiai centrum az angolszász országokban. 1993-tól a Szegedi Hittudományi Főiskola, majd a Sapientia Szerzetesi Főiskola tanára.

SZÓNOKY MIKLÓS

Okleveles geológus, a földtudomány kandidátusa, az SZTE Földtani és Őslénytani Tanszékének nyugalmazott docense. Kutatási területei a geológia, paleontológia és a műemléki kőzettan. Szegeden évtizedeken keresztül oktatta az „Őslénytani” és a „Föld és az élet fejlődése” című tárgyakat ill. 1990-ben elsőként speciális kollégiumot indított „Az evolúció elméleti és gyakorlati kérdései” címmel, melynek keretében lehetőség nyílt a természettudományok és a teológia jeles szegedi kutatóinak eszemecseréjére.

TÓTH MIHÁLY

Utazásszervezéssel keresi kenyerét, fennmaradó idejében bölcséleti kérdésekkel foglalkozik, melyeket barátaival is szívesen megbeszél. E beszélgetések né-

ha egyetemi tanórák keretében zajlanak, időről időre pedig cikkek vagy tanulmányok születnek belőlük. Mivel vallás és tudomány viszonyát az egyik legérdekesebb kérdésnek tartja, évek óta rendszeresen visszatér rá.

WEISSMAHR BÉLA (†2005, München)

Filozófiaprofesszor, a jezsuita szerzetesrend tagja. 1956-ban rendi előjáróinak kívánságára elhagyta Magyarországot. Tanulmányait Magyarországon, Hollandiában és Rómában végezte. Közel tíz évig Indonéziában, később Rómában tanított, végül a müncheni jezsuita Filozófiai Főiskola (Hochschule für Philosophie) professzora lett. A kilencvenes évek óta a Szegedi Hittudományi Főiskolán is tanított filozófiát. Írásai több nyelven is megjelentek.